

I. Bakalářská práce

Klára Žaludová

Vztah k času – strategie užívání času u autorů soudobého českého videoartu

Vedoucí práce: Mgr. Marie Rakušanová, PhD.

Posudek vedoucího práce:

V případě bakalářské práce Kláry Žaludové bych na prvním místě chtěla zdůraznit samostatnost, se kterou bylo její autorkou téma zvoleno. Problematika času je nepochybně ústředním problémem uměleckých děl, vznikajících v médiu videa, a celou řadou (především) zahraničních teoretiků jí už byla věnována patřičná pozornost. Klára Žaludová přistupovala k tématu své práce vybavena solidní znalostí zahraniční i české literatury, která již byla k tomuto tématu publikována.

Díky svému mimořádně aktivnímu zájmu o současnou uměleckou scénu však Žaludová v průběhu prací téma obohatila o jeden významný a velmi originální moment. Při kontaktu se současnými protagonisty českého video-artu si uvědomila, že se v Čechách začíná zajímavě rozvíjet jedna jeho oblast – Vjing –, která problematiku času tematizuje pozoruhodným způsobem.

Díky zaměření autorčiny pozornosti tímto směrem a pomocí podrobného výzkumu dané problematiky přímo v „terénu“ se stala tato bakalářská práce víc než kvalitní studií dokládající schopnost pracovat s odbornou literaturou, přehledně strukturovat práci a vyvozovat adekvátní závěry ze shromážděných faktů. Žaludová nepodává „pouze“ velmi přehledně přístup video-artu k problematice času ve světovém a českém uměleckém kontextu, nýbrž se dopracovává také k důkladnému a dosud ojedinělému zpracování současné video-artové scény zaměřené na Vjing.

Po stručném shrnutí dějin využívání video-technologií pro umělecké účely promýšlí Žaludová v další části práce všechny aspekty video-artu související a výrazně podmiňované fenoménem času. Už celá řada teoretiků si v souvislosti s tímto tématem uvědomila nezbytnost vymezení video-artu vůči filmu a filmovosti. Specifická práce s rychlostí, či naopak pomalostí, technologicky docilovaná pomocí střihu a montáže, je nepochybně strategií, která napomohla video-artu definovat svou vlastní řeč, i formovat témata, která zpracovává. Žaludová se nevyhýbá ani přesahům této problematiky do filozofie, sociologie a dalších disciplín.

Jak již jsem naznačila v úvodu, za nejobjevnější (a formát bakalářské práce přesahující) pasáže považuji závěrečné kapitoly věnované českému Vjingu. Jedinou výhradou, kterou

bych k této části měla, a kterou jsem již diskutovala s autorkou, je promarněná možnost
zohlednit více také v těchto kapitolách problém času a způsob, jakým se s ním vyrovnává
právě Vjing jako právoplatná součást video-artové scény.

Avšak Žaludová dostatečně dokládá, že do oblasti Vjingu ji přivedl právě zájem o
„časovost“ video-artu a objev, že je v této jeho oblasti zajímavě tematizována. Je tedy jasné,
že i zde je brán ohled na základní téma práce.

Studie Kláry Žaludové překročila nároky, kladné na bakalářskou práci a jednoznačně ji
doporučuji k obhájení.

V Praze dne 3. 8. 2008

.....
podpis vedoucího bakalářské práce